

Pramennou náplní této práce jsou tři staročeská překladová díla, *Život Krista Pána*, *Pasionál* a *Životy svatých Otců*. Všechna zmiňovaná díla patří k počátkům staročesky psané prózy. Předmětem zkoumání je jejich lexikální zásoba nahlížená z různých úhlů pohledu. Základem prováděné analýzy je vzájemné srovnání slovní zásoby uvedených tří staročeských památek. Pozornost je věnována také lexiku mladších opisů *ŽTKP* a *Pasionálu*, které při srovnání se svými nejstaršími dochovanými předlohami ukazují na cestu, kterou se ubíral vývoj slovní zásoby ve staré češtině v průběhu 14. a 15. století. Zkoumané lexikum je rovněž konfrontováno s vývojovými procesy, kterými procházela staročeská slovní zásoba. Zvláštní pozornost je v jednotlivých zkoumaných textech věnována slovo tvorbě; součástí analýzy je charakteristika vznikající, popř. existující terminologie; samostatně jsou zpracovány frazémy a opomenuty nezůstávají jedinečně nebo ojediněle se vyskytující lexémy (hapaxy ap.), jež se v počátcích staročesky psané prózy vyskytují. Jednotlivé zkoumané texty jsou začleněny do obecnějšího kulturně-historického rámce.